

O PUTOVÁNÍ MUDRCŮ

(kázání, evangelický sbor Krnov, půlnoční 24.12.2021)

Čtení: evangelium podle Lukáše 2,1-20
Evangelium podle Matouše 2,1-11

Chtělo se vám dnes večer vylézt z teplých bytů a domů, vstát od televize, dobré knížky nebo rodinné pohody a jít si trošku zamrznout někam do vychladlého kostela? Bylo to pro vás jednoduché nebo jste se museli trošku přinutit?

Já se přiznám bez mučení – mně se nikdy moc nechce, já bych docela s chutí zalezl do postele a vítání nově narozeného krále nechal někomu úplně jinému...

Malému Ježíši přicházejí vzdát hold tři mudrci z dalekých zemí. Nevíme odkud přesně jsou, nevíme žádné podrobnosti o jejich životě nebo díle, nevíme dokonce s jistotou ani jak se jmenovali. Jen tradice jim přisoudila jména Kašpar, Melichar a Baltazar.

Podle Bible to byli hvězdoppravci – hledali vysvětlivky k běhu světa v pohybech hvězd a planet.

Je to zvláštní věc: celá Bible jednoznačně říká, že hvězdoppravectví je pověra, že neexistuje předem naplánovaný a neměnný osud, který by byl zapsán někde ve hvězdných drahách, a že ten, kdo se tímto zabývá jen marní čas a mívá smysl svého života.

Přesto si v tuto Vánoční chvíli Pán Bůh povolal právě takovéto lidičky, aby upozornil na narození nejdůležitějšího dítěte v dějinách.

A není to jen tak – ti mudrcové (mágoové) přicházejí odkudsi z východu (což znamená, že museli putovat velmi dlouhou cestu, přes poušť a neobydlené nebezpečné kraje).

Necestují za obchodem, nejedou na dovolenou nebo za poznáním cizích zemí. Nic z těchto nám známých cestovatelských důvodů je nežene z pohodlných domovů. Chtějí jen pozdravit nově narozeného krále.

Mimochodem – krále, do kterého jim vůbec nic není...

Svým putováním za hvězdou připomínají starozákonního Abrahama – i ten vyšel z východu z města Ur, když ho oslovil Bůh, a putoval za vidinou vlastního kusu země a národa, který vzejde z jeho potomstva...

Co ale ty mudrce táhlo z klidu domova na nebezpečné cesty? Proč jim to stálo za to? Proč jste vy dnes večer vyměnili teplý byt za studený kostel a televizi za společnost poněkud excentrických křesťanů?

Víte, představuju si, jak naši mudrcové obhlížejí oblohu, objeví novou hvězdu, zkoumají ji a usoudí, že přináší něco důležitého. A pak se rozhodují, že by měli vyrazit a obhlédnout to všechno.

Představuju si, jak se začnou balit na cestu, jak shánějí všechny náležitosti – od dokladů, přes proviant až po dary, které chtějí předat... a přitom si nadávají, co je to napadlo, co si to vzali do hlavy, jestli to vůbec mají zapotřebí...

Musím říct, že je obdivuju, že nakonec na tu cestu vyrazili, celou ji absolvovali a došli do cíle.

Kdo ví, třeba jich bylo ze začátku mnohem víc – třeba padesát – ale někteří usoudili, že to nestojí za to, další si to rozmysleli cestou... a jen tři došli do cíle (ačkoli to je opět jen legenda, Bible nám vlastně vůbec neříká, kolik jich bylo – jen se tak usuzuje podle počtu darů, které přinesli:-).

Každopádně jen ti, kteří došli k cíli, se počítají...

Ježíš, jehož narození si dnes připomínáme, je někdo, koho stojí za to poznat. Mluví o tom mnoho lidských příběhů – od biblických, přes historické, až po mnohé současné. Ježíš je osobnost, která dokáže změnit život člověka a třeba nás i vytáhnout z pohodlí zaběhaného životního stereotypu. Dokáže do našeho světa vnést pokoj, lásku, naději, spravedlnost.

Ale nikdy to neudělá proti naší vůli. Vždycky bude záležet, jak se k Němu postavíme my. Jestli se odhodláme opustit své zvyklosti, jestli se dokážeme vzdát některých věcí, které nás spoutávají. Jestli budeme chtít.

A to je velmi zásadní otázka.

Protože postojů, které můžeme zaujmout, je celá řada:

Postoj Heroda králíka – strach, nenávisť. Bojí se právě toho nového, co by pokoření před Bohem mohlo přinést. Bojí se Pravdy, Spravedlnosti a dokonce i Lásky. Chce je zatlouct, ututlat, zlikvidovat. Samozřejmě marně, ale dokáže přitom natropit obrovské množství škody, včetně toho, že přijde o vlastní duši...

Postoj vzdělanců jeruzalémských – vědí všechno, ale jsou k tomu lhostejní. Všechno znají, ale nenapadne je, aby osobně vyrazili na cestu a sklonili se před Králem, kterého slovy vyznávají.

Anebo můžeme zaujmout postoj mudrců a vypravit se za Kristem, přesvědčit se sami o tom, co se děje, poznat toho, který může proměnit celý lidský život a dát mu smysl a cíl.

Jak se rozhodneme?

Pane Ježíši Kriste, chválíme Tě, když si teď připomínáme Tvé narození, to, že ses stal pro nás člověkem.

A prosíme, aby nás Tvůj příběh a Tvoje láska nenechaly lhostejnými, ale abychom za Tebou šli s nadšením mudrců a se zvědavostí pastýřů.

AMEN!